

دنیای ورزش

هفته نامه ورزشی

صاحب امتیاز:

مؤسسه اطلاعات

مدیر مسئول و سردبیر:

غلامحسین شعبانی

تهران - بلوار میرداماد

خیابان روزنامه اطلاعات - پلاک ۸

کد پستی: ۱۵۴۹۹۵۱۱۹۹

پست تصویری: ۲۲۲۲۵۲۹۹

روابط عمومی: ۲۹۹۹۳۳۴۱

سازمان آگهی‌ها: ۱۸-۲۲۲۵۸۰۱۴

چاپ: شرکت ایران چاپ

E-mail: sport@ettelaat.com

۳	سرمقاله
۴	نیم نگاه
۶	کندوکاو
۸	پرسه در هیاهو
۱۰	لیگ برتر
۱۴	دریچه
۱۶	زیر گنبد کبود
۱۸	نفت تهران
۲۰	تاریخ ورزش
۲۲	فوتبال
۲۴	والیبال
۲۶	رویدادها
۲۸	گفت و گو
۳۰	بسکتبال
۳۶	گذرگاه ورزش
۳۸	کشتی
۴۰	سوپر جام اروپا
۴۲	بانوان
۴۴	وزنه برداری
۴۶	اسبدوانی
۴۸	طنز
۵۰	جدول
۵۱	دوچرخه سواری
۵۲	دوئل بزرگ
۵۴	تاریخ ورزش
۵۶	لیگ یک
۵۷	جانبازان و معلولین
۵۸	دوچرخه سواری
۵۹	وزنه برداری
۶۰	ژیمناستیک
۶۱	انجمن های ورزشی
۶۲	آسیا و بیژن
۶۴	فوتبال تهران
۶۶	گوناگون

رفتار کدام معاون وزیر را ملاک بگیریم؟

اکنون که این یادداشت نوشته می شود هنوز تکلیف رأی اعتماد مجلس به وزرای معرفی شده توسط رئیس جمهور روشن نشده است. اما شواهد و قرائن حکایت از آن دارد که با توجه به اینکه هیچ مخالفی برای سخن گفتن در خصوص آقای سلطانی فر ثبت نام نکرده است به احتمال قریب به یقین ایشان وزیر ورزش دولت دوازدهم هستند. این هم از طنزهای وضعیت کشور ما است که یک روز فردی را برای پستی تأیید نکرده به او رأی نمی دهند و یک روز همان فرد هیچ مخالفی ندارد که در مجلس سخن بگوید. راستی کدامیک از این آرا درست است و کدامیک بوی سیاست پیشگی می دهد؟ بگذریم که در کشور سیاست زده همه چیز سیاسی است آن وقت می گویند ورزش نباید سیاسی باشد.

نکته مهمی که همگان بر آن تأکید داشتند این مطلب بود که دکتر سلطانی فر رخصت ندادند حاشیه های ورزش زیاد شود و تلاش کردند تا فضایی آرام ایجاد کنند. البته بجز موردی که اخیراً بوجود آمد و معاون ایشان خارج از حیطه اختیارات خود نکاتی را راجع به دو بازیکن ملی پوش ما که مقابل رژیم اشغالگر قدس بازی کردند، اظهار داشتند و سبب جنجال شدند در دیگر موارد شاهد تلاطمی در ورزش نبوده ایم. اما اینکه این آرامش چقدر در راستای تحقق اهداف و ورزش کشور بوده نکته ای است که در مجالی دیگر به آن خواهیم پرداخت و وضعیت برخی از فدراسیون ها را که از این آرامش سوء استفاده کردند بررسی خواهیم کرد.

به نظر می رسد حالا که آقای سلطانی فر قرار است به عنوان وزیر ورزش دولت راه را ادامه دهند پاره ای از مسائل را که ریشه در مباحث نظری و روش های مدیریتی است در ابتداء روشن کنند تا چنان نشود که در برخی موارد گفته شود که نوعی اختلاف و شیوه و روش در ورزش کشور وجود دارد، نمونه ای از آنها را شاهد بوده ایم و دیده ایم که رسانه ها چگونه به آن پرداخته اند.

صاحب این قلم نیز نکاتی را قابل بحث می داند که در فرصتی مناسب به طرح آنها خواهد پرداخت و خواهد گفت پاره ای از مسئولین که به قول وزیر ورزش، سال هاست با ایشان دوست نزدیک هستند چه می کنند و در دراز مدت چه زیان هایی به وزیر و مجموعه ورزش خواهند زد. اما در این مجال به یکی از مسائل که به نظر مهم می رسد اکتفا می کنم.

ما سخن و شعار و وعده بسیار می شنویم اما معیار ما برای قضاوت و صحت و سقم یک سخن آن چیزی است که در دایره عمل عیان می شود. پس اگر نقد و بررسی داریم به آن چیزی است که در واقع مشاهده می کنیم گاهی اوقات اما شرایط به گونه ای پیش می رود که شما با نوعی دوگانگی رفتاری مواجه می شوید و نمی دانید که کدام اصل و کدام فرع است. کدام اصالت دارد و کدام معلول شرایط است. یکی از این نمونه ها که اتفاقاً بسیار مهم است. مربوط به رفتارهای دو گانه ای است که در معاونان وزارت ورزش شاهد هستیم و نمی دانیم که باید کدام را اصل و کدام را فرع بدانیم. به عنوان مثال به رفتار خانم دکتر محمدیان و آقای دکتر داورزنی که هر دو از معاونان سازمان هستند دقت کنید. با توجه به اینکه آقای سلطانی فر اعلام کرده بودند خوب نیست فدراسیون با سرپرست اداره شود (نقل به مضمون) وقتی خانم محمدیان به عنوان معاون سازمان منصوب شدند بلافاصله از ریاست فدراسیون اسکیت استعفا دادند و چنانکه می دانیم انتخابات این فدراسیون نیز برگزار و رئیس جدید نیز شناخته شد. اما آقای داورزنی چنین نکردند و علیرغم سخن وزیر بعد از قبول پست معاونت قهرمانی هم چنان در پست سرپرستی فدراسیون والیبال باقی ماندند. کار به آنجا کشید که یکی از پیشکسوتان والیبال یعنی آقای داریوش جمالی در یک برنامه رادیویی به این موضوع اعتراض کرده و حتی سخن از طرح پوتین مدودوف به میان آوردند. حالا یک نفر بگوید که اصالت رفتاری در وزارت ورزش با کدام است کاری که دکتر محمدیان انجام دادند یا کاری که دکتر داورزنی انجام دادند؟ می گویند شرط ایشان برای قبول پست معاونت سرپرستی فدراسیون والیبال بوده که اگر چنین باشد آنگاه باید تأمل بیشتر کرد که چرا باید ایشان شرط بگذارند.

شاید هم به دلیل پذیرش این شرط است که جناب داورزنی گمان کرده اند می توانند حتی در اموری که مربوط به حیطه ایشان نیست نیز نظر داده و تشکیلات ورزش را دچار مشکل کنند. نمونه آن هم همین بحث دو بازیکن فوتبال بود. چنانچه هفته قبل نوشتم به هیچ وجه تندی رفتار مخالفان آقای داورزنی را که هنوز هیچ نشده شمشر داموکلس فیفا را بر سر ما بلند و آن سوی آبی ها را بیدار کردند نمی پسندم و عقیده دارم گاهی اوقات حتی خدمت گزاران را به راحتی فراموش کرده و با یک اشتباه انسانی را که سالها برای ورزش تلاش کرده اند راز یاد می بریم، از آن سو نیز نمی توان منکر اشتباه آقای داورزنی شد. اگر رفتار آن دو بازیکن از نظر فنی اشکال داشت باید فدراسیون ورود پیدا می کرد. اگر از نظر حقوقی ایراد داشت باید اداره حقوقی و اگر هم از نظر فرهنگی باید معاونت فرهنگی سخن می گفت. اما چرا اینها سکوت کردند و حتی وزیر هم موضوع را به فدراسیون و شورای امنیت ملی و ... واگذار کرد اما ناگهان معاونت قهرمانی لب به سخن گشود. کجای شرح وظایف ایشان چنین موضع گیری را اقتضا می کرد؟ حال اگر کی روش این دو بازیکن را دعوت کرده و از آنها در دیدارها استفاده کند تکلیف سخن معاون سازمان چه می شود؟ به هر حال به نظر می رسد لازم است جناب سلطانی فر تکلیف رفتارهای دو گانه را روشن کنند و در این راه ملاحظه دوستی ها و سابقه آن را نکنند تا مبادا به مجموعه ایشان و در نهایت ورزش کشور آسیب برسد. آقای داورزنی پست حساسی دارند اندک لغزشی در آن می تواند بازتاب وسیعی داشته باشد (که شاهد بودیم) و ممکن است تشعشعات این رفتار گریبان والیبال ما را هم گرفته و آن راهم وارد حاشیه کند.

انشالله بعد از کسب رأی اعتماد در خصوص برخی مسائل که به نظر می رسد از اولویت های ورزش و سیستم مدیریتی آن است نکاتی را مطرح خواهیم کرد تا وزیر ورزش که لقب کامپیوتر ورزش را از ریاست جمهوری گرفته اند نسبت به آنها عنایت بیشتری داشته باشند. مسائلی که در بیرون زمه های آن وجود دارد اما شاید پاره ای افراد مایل نباشند تا ایشان در جریان آنها قرار بگیرد.

با آرزوی بهترین ها برای ورزش کشور